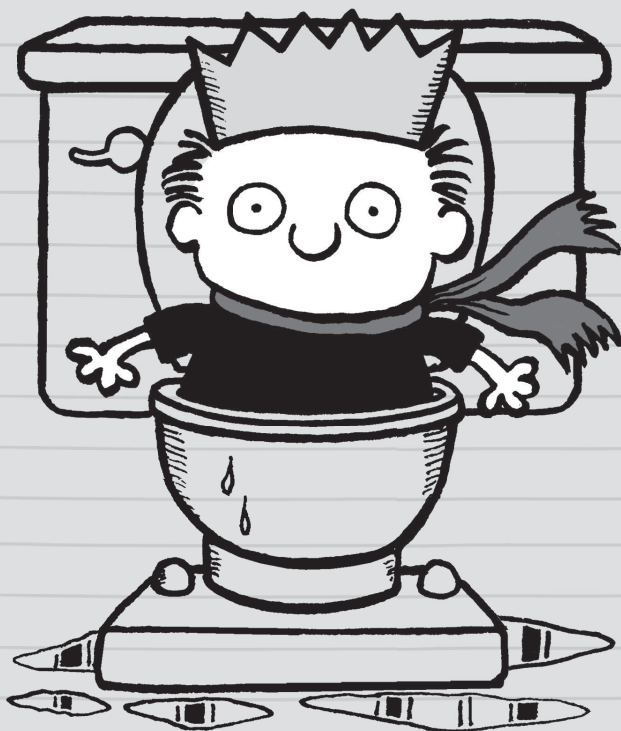

IMI PRIMAŠAJ

DEZINFIKOVANO RADI VAŠE ZAŠTITE

TIMI PROMAŠAJ

DEZINFIKOVANO RADI VAŠE ZAŠTITE

STEFAN PASTIS

Naslov originala:

Stephan Pastis

Timmy Failure

Sanitized for Your Protection

Copyright © 2015 by Stephan Pastis

Timmy Failure font copyright © 2012 by Stephan Pastis

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2019

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Ivan Vlajić

LEKTURA I KOREKTURA:

Borka Slepčević

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

Šokantni prolog koji će vas, ako sve prođe kako treba, naterati da poželite da pročitate ostatak ove knjige

Svi smo u problemu kada ne možemo da razlikujemo dobre momke od negativaca.

Ali recite to fotografima koji su okružili ulaz u hotel.

I recite to okupljenim posmatračima koji žele da vide o čemu se radi.

I recite policiji koja uzaludno pokušava da se probije kroz masu.

Kako bi sprovela negativca.

Koji je tačno u 9.07 uveče sproveden kroz obrtna vrata hotela u eksploziju bliceva foto-aparata.

Efekat tih bliceva dovodi do toga da se pred očima negativca stvara bleštava lopta.

Koja onemogućava da vidi lica u uzrujanoj gomili.

Dok policajac odgurkuje jednog foto-reportera. I neko vrišti. A neka žena pada u nesvest.

Tako zaslepljenog, negativca guraju kroz
okupljenu rulju.

Ruke su u lisicama.

Rupe su na cipelama.

Svet je potpuno poludeo.

Do sada dobar, loš je postao.

POGLAVLJE

I

Neka vatromet počne

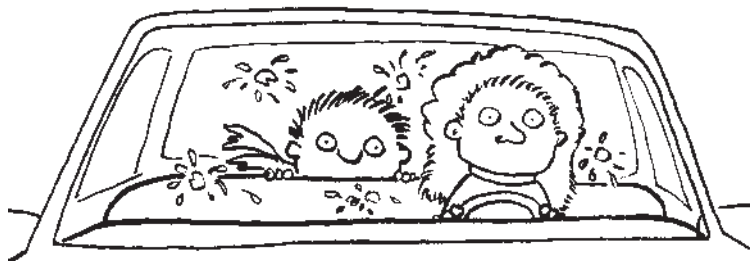
To je vatromet kakav nikada do sada nije viđen.

„Sedi lepo, Timi”, kaže mi mama.

„Ali želim da gledam.”

„Nema šta da se gleda”, kaže ona.

I dok to izgovara, još jedna ogromna buba eksplodira preko šoferšajbne našeg auta.

„Ooooh, ta je bila baš velika”, razmišljam naglas. „I vrlo šarena.”

„Timi, imamo da se vozimo još na stotine kilometara”, kaže moja majka. „A sada sedi lepo ili zaustavljam auto.”

Naslanjam se leđima na sedište. Ali dobijam udarac u ruku od mog polarnog medveda.

„Jao!”, vičem.

„Šta je sada?”, pita me mama.

„Moj polarni medved me je udario.”

Istina je. Radi to svaki put kada vidi folksvagen.

„Sad si preterao”, kaže mama i pre nego što sam shvatio o čemu se radi zaustavlja naš iznajmljeni auto na parking nekog motela Slatki san.

„Ne možeš ovde da se zaustaviš”, kažem majci. „Vidiš da smo bogu iza tregera.”

Međutim, ne odgovara mi. Samo izlazi iz auta i kaže nešto portiru Dejvu, koji je zaustavio svoj automobil odmah do našeg.

Portir Dejv je dečko moje majke.

Zove se portir Dejv zato što je ranije bio portir u našoj zgradi. Ali sada je dobio posao negde daleko, pa koristimo moj dragoceni prolećni raspust kako bismo mu pomogli da se preseli.

A to je toliko tragično da je nezamislivo.

Tragično je zato što sam bio primoran da zurim u polja kukuruza koja su se smenjivala stotinama kilometara.

JAO, VIDI... JOŠ KUKURUZA.

Tragično je zato što se sve to dešavalo u ritmu muzike maminog omiljenog kantri pevača, Slima Čitlinsa.